

Στις άλλες σελίδες:

- ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΟ Ν. ΛΙΒΑΝΟ
- ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ
- ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ
- ΚΟΔΙΚΑΣ ΒΙΟΜ ΣΧΕΣΕΩΝ.
- Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΕΤΖΙΕΒΙΤ

Στες εκδηλώσεις για το πραξικόπημα - εισβολη ο λαος θα απαιτησει μαχητικο: ΟΧΙ ΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗΣ

Ο τρίτος χρόνος από τη μέρα του πραξικοπήματος και της εισβολής έχει ήδη διανυθεί. Η επέτειος της φασιστικής επίθεσης και δικτατορίας στην Κύπρο καθώς και η άπροκάλυπτη επίθεση του ιμπεριαλισμού με την τουρκική εισβολή δεν μπορεί ν' άφθεθεί να περάσει άπραγμάτηρη. Ο Κυπριακός λαός πλήρωσε με αίμα και τις δυο επιδρομές, τις συνέπειες των οποίων έξακολουθεί ακόμα να ύφισσεται.

Όσοσο η σημασία τούτων των ημερών τείνει να μειώνεται από τον καθαρά επετειακό χαρακτήρα που τους προσδίδεται και τη μέχρι σήμερα πορεία του Κυπριακού προλήματος.

Γιά το δεύτερο δεν θα αναφερτούμε σε βάθος. Άρκει να

πούμε πως οι πραξικοπηματίες κυκλοφορούν ακόμη ελεύθερα και οργανώνονται σε νέα σχήματα — πολιτικά και στρατιωτικά — ενώ σαν γενικότερο φαινόμενο παρατηρείται η παγίωση της πολιτικής της ύποχώρησης που ή άρχουσα τάξη από την πρώτη κιό-

λας μέρα της εισβολής προσπάθησε να προωθήσει. Τό έσωτερικό μέτωπο έξακολουθεί να είναι μια έννοια φανταστική ενώ το Κυπριακό περιορίζεται, γενικά, στα παρασκήνια της μυστικής διπλωματίας.

Έτσι ο επετειακός χαρακτήρας που γενικά δνεται από την άρχουσα τάξη στις ήμερομηνες τούτες κάθε χρόνο, καθώς και ή συγκεκριμένη τους έκφραση με τις εκδηλώσεις που διοργανώνει ή λεγόμενη Συντονιστική Έπιτροπή Κομμμάτων και Όργανώσεων (στην όποια συμμετέχει και ο Δ. Συναγερμός), έμπίπτει άκριβώς μέσα στα πλαίσια των

πιο πάνω φαινομένων στα όποια αναφερτήκαμε. Με τα προγράμματα των εκδηλώσεων τούτων, με τη μειωμένη τους μαχητικότητα, με τις άσασφεις κα νερόβραστες όμιλίες που έκφωνούνται, ύλοποιείται ούσιαστικά ή πρόθεση της όλιγαρχίας να κρατεί συνεχώς το λαό άμέτοχο στις έξελίξεις και να παγιώνεται το αισθημα της ήττοπάθειας, της σύγκρισης και κατ' έπέχταση ή άδράνεια.

Παρ' όλα αυτά, οι εκδηλώσεις τούτες και ή άψυχία που συνήθως τις χαρακτηρίζει αποτέλεσμα συνειδητών προσαθειών για μερικούς και ά-

συνειδητών για άλλους, δεν άναιρούν τη σημασία των ήμερών. Τρία χρόνια, πριν, ό λαός μας, με πρωτοπορία την ΕΔΕΝ και ΕΔΕΚ, άντιστάθηκε έντοπλα στο πραξικόπημα. Και πληρώθηκε βαρύ τίμημα σε αίμα. Με την εισβολή τα παιδιά του λαού χύσαν ξανά το αίμα τους για να άντιμετωπίσουν την τουρκική εισβολή.

Σήμερα ή λαϊκή πρόθεση για άντίσταση ενάντια στον ιμπεριαλισμό δεν ύλοποιείται. Γίνονται άντίθετα προσπάθειες να μειωθεί και να κρατηθεί σε τέτοια επίπεδα ώστε εύκολα να μπορέσει να περάσει ή πολιτική της ύποχώρησης. Η μισή Κύπρος γίνεται άπλοούστα ένα μέρος όπου μερικοί κεφαλαιοκράτες μπορούν άνετα να έξάγουν κέρδη από την έργασία των έργασομένων, που καλούνται κάθε τόσο να κάνουν θυσίες για ένα άγώνα που δεν γίνεται, γιατί ή άρχουσα τάξη δεν θέλει να τον διεξαγάγει.

Οι εκδηλώσεις που γίνονται τούτες τις μέρες μέσα στα πλαίσια του άστικού «καθεωπρετισμού», που σημαίνει δηλαδή την άντιμετώπιση του λαού, σαν παθητικού δέχτη, έξυπηρετούν ούσιαστικά την πολιτική της άρχουσας τάξης που συνοψίζεται βασικά σε δύο σκέλη: διομηχανική ειρήνη στο οικονομικό επίπεδο (για πραγματοποιήση εύκολων κερδών) και ύποχώρηση στο πολιτικό επίπεδο (για να μη θιγούν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα που είναι σε μεγάλο βαθμό παράλληλα με τα συμφέροντα της οικονομικής όλιγαρχίας).

Άς μη άφθεθούν λοιπόν οι εκδηλώσεις να άποτελέσουν φορέα της πολιτικής της άδράνειας, του άποκλεισμού της λαϊκής συμμετοχής, της ύποχώρησης. Οι προοδευτικές δυνάμεις και ό λαός θα πρέπει να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις μαχητικά για να τις μετατρέψουν σε άγωνιστικές εκδηλώσεις ενάντια στην πολιτική της ύποχώρησης, που σήμερα έκφράζεται με την άποδοχή της διζωνικής, άπαντώντας:

- (α) τεματισμό της μυστικής διπλωματίας,
- (β) λαϊκή πολιτοφυλακή με δημοκρατικό έλεγχο.
- (γ) σθεναρή άντίθεση στα ιμπεριαλιστικά σχέδια.
- (δ) τεματισμό των μισθών πείνας.

— ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΥΣΤΕΡΑ —

Κλείνουν 3 χρόνια από το πραξικόπημα και την εισβολή. Τα γεγονότα αυτά όσο κι αν προέρχονται από τις αιτίες και τις προηγούμενες καταστάσεις (Ζυρίχη, πράσινη γραμμή, χούντα ή άστική τάξη στην ήγασία του έθνοκαπελευθερωτικού άγώνα στην Κύπρο, Άμερικάνικη έξάρτηση των άστικών κυβερνήσεων της Ελλάδας, το ΑΚΕΛ και σημαντική μερίδα της έργατικής τάξης σε ούδετεροποίηση κλπ.), άροθετούν και καθορίζουν το Κυπριακό σε νέες βάσεις.

Άποτελούν και φέρνουν ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ που είναι τόσο σημαντικά στην πρόσφατη Κυπριακή ιστορία μέχρι στο σημείο που το πραξικόπημα και ή εισβολή να άποτελούν το τέλος μιας εποχής και την άρχή μιας άλλης. Στην Κύπρο λειτουργούν οι όροι «πριν από τα γεγονότα» και «μετά τα γεγονότα» «προπολεμικά» και «μεταπολεμικά».

Τό πραξικόπημα και ή εισβολή ήταν τό βίαιο ξεκαθάρισμα λογαριασμών των διαφόρων άντιθέσεων που είχαν συσσωρευτεί ως προς το Κυπριακό, ή παγιοποίηση και νεφακτοποίηση εκείνου του μετώπου συμφερόντων τόσο σε διεθνή επίπεδο όσο και στο έσωτερικό, που στο διάστημα πριν από την εισβολή είχε καταφέρει να κερδίσει σιγά — σιγά τα περισσότερα άπο, να κάνει τις καλύτερες προσάσεις στο χώρο της Κύπρου. Τό πραξικόπημα — εισβολή επιβεβαιώνει όσα είχε κερδίσει, έξασφαλίζει κι' άλλα και δίνει προσάσεις, για ένα νέο προ-

χώρημα στο μέλλον.

Έτσι το πραξικόπημα — εισβολή άποτελεί μια από τις μεγαλύτερες ήττες του λαϊκού κινήματος στη νεώτερη ιστορία της Κύπρου. Οι έχθροι του λαού, ό ιμπεριαλισμός και ό καπιταλισμός έδραιώνουν τις θέσεις τους. Τή χρονιά του 74 ό ιμπεριαλισμός είχε κερδίσει όσα είχε προγραμματίσει μέχρι εκείνη τη χρονιά να καταφέρει.

Όλ' αυτά επέβαλλαν ένα νέο προσανατολισμό του λαϊκού κινήματος, μια αναθεώρηση της τακτικής του, και της μεθοδολογίας άγώνα.

Κι' ενώ τό σύνθημα για έπιστροφή στη συνταγματική νομιμότητα έπρεπε να συνοψιστεί με την δημιουργία των προϋποθέσεων που ή ανάγκη έκαν τον Πρόεδρο Μακάριο να πολιτευτεί πραγματικά, στην πραγματικότητα κατάντησε να σημαίνει την έπιστροφή στην 14η Ιουλίου.

Ο λαός κάτω από το πλέγμα αυτών των καταστάσεων χαιρετίζει σαν μεγάλο όμμα την έπαναποθέτηση κυβερνητικών άξιωματούχων στις θέσεις που είχαν πριν από το πραξικόπημα.

Παρά τις τρομαχτικές άλλαγές που επέφερε ή εισβολή πιστευόταν ότι τό πιο προοδευτικό αίτημα την εποχή της Κληριδικής μεταπραξικοπηματικής «κυβέρνησης» ήταν ή έπιστροφή στις 14 του Ιούλη 1974 παραγράφοντας την ιστορική πραγματικότητα που δημιουργήθηκε από τις 15 και μετά.

Άς δούμε όμως τα αίτη-

ματα που ύπήρχαν στο μυαλό του λαού και των προοδευτικών κομμμάτων την έπιτυχία των οποίων έμπιστευόταν όχι στον άγώνα τους αλλά στην καλή θέληση των άλλων.

Κυβέρνηση έθνικής ενότητας: Δέν έγινε.

Δημιουργία πολιτοφυλακής: Δέν έγινε. Άντι της πολιτοφυλακής που εισάγει τό λαϊκό παράγοντα στην ύπεράσπιση του τόπου του, δημιουργήθηκε έθνοφυλακή θεμένη με την έθνοφυλακή ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ λαϊκής αυτενέργειας και έκφρασης στο θέμα της άμυνας.

Δημιουργία άγωνιστικού πνεύματος: Δέν ύπήρξε πουθενά τόσος θερμπαλισμός για άγωνιστική διάθεση του λαού μας κλπ., την στιγμή που δέν φτιαχνόντουσαν οι συνθήκες ή άγωνιστική διάθεση δέν θα τερπιλλίζοταν. Τό Ρ.Ι.Κ. έξακολουθεί να προβάλλει τα ίδια ήλίθια πρότυπα του καταναλωτικού εύχαριστημένου και άνυποψίαστου ανθρώπου.

Βλέπουμε να γίνεται άντιγραφή των χρόνων μετά τό 1963 όπου με τό μετακίνημα των γεγονότων «Δεκέμβρης 1965 — Βομβαρδισμοί της Τυλληρίας» ή λαϊκή άντιιμπεριαλιστική θέληση καναλιζάρεται από πολλούς παράγοντες στην κατάλυση, την δούλεψη, και τη βαρυστημάρα. Ταυτόχρονα προβάλλεται ή παθητικότητα, ή περιφρόνηση του λα-κού άγώνα, ή μη έμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας και στις δυνάμεις παγκόσμιου άντιιμπεριαλιστικού κι-

νήματος. Τό Κυπριακό θα λύσουν ή έπιστροφή του Μακάριου, μετά τα Ήνωμένα Έθνη, ή ΕΟΚ, τό ΝΑΤΟ, ή Σ. Ένωση, ό Κάρτερ και τελευταία ό Έτζιέβιτ (ως μετριοπαθής του τουρκικού παράγοντα). Κανένας δέν μίλησε ότι τό Κυπριακό θα λυθεί από τό δικό μας άγώνα και ότι οι πιο πάνω παράγοντες τό πολύ να παίξουν ένα ρόλο ενισχυτικό ή άντιδραστικό.

Νέες οικονομικές δομές που θα στηρίζαν τον άγώνα μας. Τίποτα δέν έγινε. Οι πολυεθνικές εισβάλλουν στη Κύπρο, ή Κυπριακή σημαία γίνεται σημαία εύκαιρίας, ούδομαείται μια παρασιτική οικονομία στηριγμένη στο τουρισμό, στις έκμισθώσεις, στο μεταπρατισμό. Η οικονομική έκμετάλλευση του λαού συνεχίζεται στυγνότερη. Βασικά δικαιώματα του έργασζόμενου λαού άφαιρούνται. Οι έργάτες μας στέλνονται στα σκλαβοπάζαρα της Άσίας, Άφρικής και Ευρώπης, ή μετανάστευση ύποβοηθείται.

ΚΑΘΑΡΣΗ: Όλες οι όργανώσεις τα κόμματα, ή κυβέρνηση φάναζαν για τη καθαύρηση. Όλοι συμφώνησαν αλλά τίποτα δέν έγινε, αν και πέρασαν 3 χρόνια από τό προδοτικό πραξικόπημα. Πολλοί προσπάθησαν με διάφορες δικαιολογίες να έξηγήσουν γιατί δέν έγινε καθαύρηση φέρνοντας σαν έπιχείρημα διάφορα κωλύματα και δυσκολίες νομοτεχνικής φύσης. Η δική μας έξήγηση όμως είναι ή έξής:

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΛΙΒΑΝΟ

Μονο με την αφαίρεση των σωβινιστικών συναισθημάτων για ένα αγώνα εναντίον στον ιμπεριαλισμό είναι δυνατό να σταματήσει η αιματοχυσία όχι μόνο στο Λίβανο μα σ' ολόκληρη τη περιοχή

Περισσότερο από ένα χρόνο μετά την ήττα της Παλαιστινιακής και της Λιβανικής επανάστασης στον εμφύλιο πόλεμο που κράτησε πάνω από ένα χρόνο συνεχίζονται χωρίς ακόμα μεγάλη επιτυχία οι προσπάθειες για την τελειωτική συντριβή τους. Με την άπρόκαμπτη πιά συνεργασία του Ισραήλ εντείνονται κάθε τόσο οι προσπάθειες των δεξιών στον νότιο Λίβανο για την κατάληψη των περιοχών που ελέγχονται από τις Παλαιστινιακές και τις άριστερες δυνάμεις.

Κύριος στόχος του Ισραήλ σ' αυτή την προσπάθεια είναι να δημιουργήσει τέτοιες συνθήκες που να σπρώχνουν τους κατοίκους της περιοχής στη φυγή αφήνοντας πίσω τους ένα κενό που εύκολα θα μπορούσε ο Ισραήλ να καταλάβει σε μία πιθανή γενικότερη σύρραξη. Από την άλλη οι φαλαγγίτες προωθούν τα δικιά τους σχέδια για διχοτόμηση του Λιβάνου εκμεταλλευόμενοι την αδυναμία της Αραβικής Ειρηνευτικής Δύναμης (που αποτελείται βασικά από Συριακά στρατεύματα) να ελέγξει το Νότιο Λίβανο.

Πώς όμως μπόρεσαν οι δεξιές δυνάμεις να διατηρήσουν την αυτονομία τους και να έχουν ακόμα την δυνατό-

τητα δυναμικής δράσης; Βέβαια η Συριακή εισβολή τις έσωσε από την ολοκληρωτική συντριβή. Θάταν όμως άφελές να συμπεράνουμε απ' αυτό πως η Συρία βρίσκεται σε ιδεολογική ταύτιση με τους Φαλαγγίτες. Αντίθετα η παρουσία των Συριακών στρατευμάτων και επομένως ο Συριακός έλεγχος πάνω στο Λίβανο δεν αποτελούν ευχάριστο γεγονός για τους Φαλαγγίτες. Οι κατά καιρούς συγκρούσεις μεταξύ τους δεν είναι μεμονωμένα επεισόδια αλλά αντανακλούν πραγματικές αντιθέσεις που συνεχώς θ' αποκτούν και μεγαλύτερη σημασία.

Για την ώρα όμως οι Φαλαγγίτες δεν αποτελούν τον μεγαλύτερο κίνδυνο για το

Συριακό καθεστώς. Αντίθετα η ύπαρξη ενός δυνατού Παλαιστινιακού κινήματος που συνεργάζεται με τους άριστερους του Λιβάνου εκθέτει συνεχώς στα μάτια των Αραβικών μαζών την υποχωρητική στάση του απέναντι στο Ισραήλ και τις ΗΠΑ. Τα χτυπήματα του περασμένου χρόνου δεν αφαίρεσαν την πνοή από τις επαναστατικές δυνάμεις. Όσοι αυτές οι δυνάμεις δεν αποπλίζονται ή άρχουσα τάξη του Λιβάνου και οι Σύροι προστάτες τους δεν μπορούν να αισθάνονται ασφαλείς. Γι αυτό και δεν ενοχλούνται με τη δράση των Φαλαγγιτών ενάντια στους Παλαιστινίους και τους Άριστερους του Λιβάνου.

Το πρόβλημα αρχίζει να γίνεται πιο πολύπλοκο με την άπρόκαμπτη ανάμιξη του Ισραήλ. Οι αραβικές κυβερνήσεις δεν μπορούν να μείνουν άπαθείς μπροστά στην Ισραηλιτική επεκτατική πολιτική. Είναι αναγκασμένες τουλάχιστον να δείξουν πως κάτι προσπαθούν να κάνουν για την προστασία των Παλαιστινίων. Για να μπόρεσουν όμως να ξεκαθαρίσουν τους

λογαριασμούς τους με τους Φαλαγγίτες πρέπει πρώτα να αδυνατίσουν τους Παλαιστινίους και τους άριστερους αποπλίζοντάς τους. Άλλοιως υπάρχει ο κίνδυνος μιας νέας απροσδόκητης κίνησης των μαζών που είναι αμφίβολο αν θάνα εύκολο να ελεγχτεί.

Όμως ο Λίβανος δεν βρίσκεται στο κενό. Οι εξελίξεις της γύρω περιοχής τον επηρεάζουν άμεσα. Η σταθερότητα των Αραβικών καθεστώτων μειώνεται καθημερινά μέσα από τις αντιφάσεις και τα ζήγκ-ζήγκ της πολιτικής τους. Η εκλογή του Μπεγκλίν στο Ισραήλ ανοίγει μια περίοδο δξυνσης των ταξικών αντιθέσεων μέσα στη χώρα.

Όχι μόνο στο Λίβανο αλλά και σ' ολόκληρη την Μέση Ανατολή, ο ιμπεριαλισμός εξαπλώνει και τις τελευταίες του δυνατότητες. Η Λιβανική εμπειρία είναι μια πολύ σημαντική σχολή για τις επαναστατικές δυνάμεις της περιοχής. Στο τέλος η επανάσταση στο Λίβανο θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από αυτές τις δυνάμεις. Η αυξανόμενη συνειδητοποίηση των αραβικών μαζών ότι θα πρέ-

πει να απαλλαγούν από τις αντιδραστικές δυνάμεις που κυβερνούν τις χώρες τους για να μπόρεσουν να απαλλαγούν από την ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση είναι πιά παναραβικό φαινόμενο. Η Παλαιστινιακή επανάσταση έχει παίξει ρόλο ισχυρού καταλύτη προς αυτή την κατεύθυνση. Από την άλλη η άνοδος του Μπεγκλίν στο Ισραήλ και η αναπόφευκτη αδυναμία του να φέρει σε πέρας τις σωβινιστικές υποσχέσεις του θα οδηγήσουν σε κάποιο ζύγνημα των Εβραϊκών μαζών από το μεθύσι της Σιωνιστικής ύπνωσης που κράτησε από την εποχή της κατάληψης της Παλαιστίνης.

Οι προϋποθέσεις για την εξεύρεση κοινής ταξικής γλώσσας μεταξύ των Αραβικών και Εβραϊκών μαζών αρχίζουν να δημιουργούνται. Αυτό που χρειάζεται είναι η οργάνωση που θα την προωθήσει. Μόνο με την αφαίρεση των σωβινιστικών συναισθημάτων για ένα αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό είναι δυνατόν να σταματήσει η αιματοχυσία όχι μόνο στο Λίβανο μα σ' ολόκληρη την περιοχή.

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΟΙ

ΚΑΡΤΕΡ, ΚΑΡΤΕΡ
ΑΓΚΑΛΙΑΣΕ ΚΑΙ ΜΑΣ

Γονατίζω με δέος μπροστά σου Πρόεδρε Κάρτερ και σου φιλώ με ευλάβεια το άγιο χέρι σου, γιατί εσύ μόνος όρθωσες στο στήθος ενάντια στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μόνος άρπαξες με το στιβαρό χέρι σου το μαστίγιο και αλύπητα χάραξες τα πρόσωπα όλων των όπου γης καταπιεστών, μόνος στιγμάτισες ανεξότηλα τα ολοκληρωτικά καθεστώτα, μόνος υπερασπίζεις την Δημοκρατία, την Ελευθερία και την δικαιοσύνη στην μεγάλη σου χώρα.

Ομολογώ κύριε Πρόεδρε, με συντριμένη καρδιά, πως μέχρι σήμερα η Κομμουνιστική προπαγάνδα με επηρέασε σε αφάνταστο βαθμό. Φανταστήτε ότι έφτασε στο σημείο να πιστεύω πως στις ΗΠΑ υπάρχει ρατσισμός και Κλουξ - Κλουξ - Κλάν, ότι οι νέγροι είναι κλεισμένοι σε γκέττο, ότι οι ινδιάνοι (όσοι έχουν απομείνει) είναι αναγκασμένοι να ζουν σε μεγάλα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ότι οι Κομμουνιστές διώκονται και οι ηγέτες τους δολοφονούνται, ότι υπάρχει — ή κατάφωρη εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο και πως μάλιστα οι βιομήχανοι με την βοήθεια του αστικού κράτους οικειοποιούνται ένα μέρος από την δουλειά των εργατών. Πίστευα ακόμα κύριε Πρόεδρε ότι στις ΗΠΑ η πορνεία, τα ναρκωτικά και η θία είναι φαινόμενο συνηθισμένο και θεωρούσα πως η χώρα σας ήταν ιμπεριαλιστική που επεμβαίνει απροκάλυπτα στην Κορέα, στο Βιετνάμ και αλλού για να σπείρει τον θάνατο με βόμβες ναπάλμ.

Παρακαλώ να με συγχωρέσετε γιατί σχημάτισα την κακή εντύπωση ότι εδώ στην Κύπρο η ΕΟΚΑ Β, τα οικονομικά προγεφυρώματα και η Τούρκικη κυβέρνηση έδρασαν σαν πληρεξούσιοι για να προστατεύσουν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα της χώρας σας στην περιοχή, και ότι εκατομμύρια άνθρωποι στην Λατινική Αμερική, στην Αφρική, στην Μέση Ανατολή, στην Ασία, ζούν στην σκλαβιά και την εξαθλίωση και πεθαίνουν από πείνα για να γεμίζουν τα χρηματοκιβώτια των πολυεθνικών εταιρειών στις ΗΠΑ.

Τώρα όμως ξέρω πως υπάρχουν Πρόεδρε Κάρτερ, και είμαι σίγουρος ότι τα χέρια σου απλώνονται για να αγκαλιάσουν όλους όσους δεν αγκάλιασαν οι προηγούμενοί σου.

Έχεις μακρυνά χέρια Πρόεδρε Κάρτερ, πρόσεξε πολύ, να μην τα δαγκώσουν οι πεινασμένοι.

ΚΕΡΔΙΣΤΕ ΛΕΦΤΑ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΣΑΣ

Ποιός είπε πως η ΚΑΡΛΣΠΕΡΚ είναι θυγατρική μονάδα ξένης πολυεθνικής εταιρείας; Και πως μαζί με άλλες του συνηθιστάς της καταληστεύει τους κόπους των Κυπρίων εργαζομένων, για να πληθύνουν τα κέρδη των μεσαζόντων στο εσωτερικό και των μητρικών εταιρειών στο εξωτερικό;

Ποιός Κομμουνιστής, άθεος, αντίχρηστος, ανθέλληνας διαδίδει τέτοια αναίσχυντα αισχρά ψεύδη, χωρίς να κοκκινίζει από ντροπή;

Η ΚΑΡΛΣΠΕΡΚ αν θέλετε να μάθετε διαθέτει ανεπτυγμένο εθνικό αίσθημα, γι αυτό και εργοδοτεί πολλούς Κύπριους για να μην υπάρχει ανεργία και εξαθλί-

ωση, γι αυτό και οργανώνει φεστιβάλς κάθε χρόνο, για να αναπτύξει το πολιτιστικό επίπεδο του λαού, γι αυτό και μοιράζει λεφτά του βαρους σας από τα υστερήματα της, για να βοηθήσει στην ίση κατανομή των θαρών!

Ποιός είπε ότι επιδίωξη της ΚΑΡΛΣΠΕΡΚ είναι η συσσώρευση κερδών που ταξιδεύουν στο εξωτερικό;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΔΕΝ

Θέλετε να αποκτήσετε λεφτά χωρίς να ιδρώσετε; Η Κυπριακή ΚΥΠ σας υπόσχεται μια άνετη ασφαλισμένη ζωή, φτάνει να την βοηθήσετε να ξετρυπώσετε τους αμετανόητους Εοκαθίτες, με μία πολύ εύκολη μέθοδο, δώστε της τους καταλόγους των μελών, τα πρακτικά των συνεδριάσεων των και τα ονόματα των στελεχών της Σ.Ν. ΕΔΕΝ που σας επισκέπτονται στο χωριό ή την συνοικία σας. Είναι πραγματικά ο πιο εύκολος τρόπος για να παταχθούν αυτοί που έλαβαν μέρος στο πραξικόπημα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και να παραδοθεί στα χέρια του κράτους ο παράνομος οπλισμός της ΕΟΚΑ Β.

Απόδειξη το γεγονός ότι στις τελευταίες έρευνες στο Παλαιχώρι ανεκαλύφθησαν τεράστιες ποσότητες ΕΟΚΑθήτικου οπλισμού στα τοπικά γραφεία της ΕΔΕΚ-ΕΔΕΝ και σε σπίτια στελεχών αυτών των δύο οργανώσεων.

Ενισχύσατε το εθνικό έργο που επιτελεί η ΚΥΠ και κερδίστε λεφτά (δεν ξέρω αν τα λεφτά είναι του βαρους σας).

Η ΚΥΠ είναι το αυτί, το μάτι και η μύτη της Κυβέρνησης.

ΤΟ ΚΑΡΦΙ

ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ γίνεται πολύς θόρυβος για αναδιοργάνωση των φασιστικών υπολειμμάτων και για όρκισμούς των Έοκαθτών. Παράλληλα έντείνεται η συνθηματολογία για κάθαρση και ανάληψη δράσης από το κράτος.

Επαναλαμβάνουμε πως χωρίς την άμεση δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο, είναι αδύνατο ν' αναχαιτιστούν οι προσπάθειες φασιστικής έκτροπής.

Μόνο αν όπλιστεί και ο τελευταίος Κύπριος πολίτης θα υπάρχουν δυνατότητες αποτελεσματικής αντιμετώπισης τόσο της φασιστικής δράσης όσο και του κινδύνου επέκτασης της κατοχής.

Η λαϊκή πολιτοφυλακή με δημοκρατικό έλεγχο είναι αίτημα που πρέπει ν' αγκαλιαστεί από όλόκληρο το λαό και ιδιαίτερα τις καταπιεζόμενες τάξεις.

ΟΧΙ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΟ λαϊκή πολιτοφυλακή δεν έννοούμε φυσικά την δημιουργία «Εθνοφυλακής», κατ' αντιγραφή των Έλληνικών Τ.Ε.Α. (Τάγματα Έθνικής Ασφάλειας), γιατί ένα τέτοιο σώμα με βάση εκείνα τα πρότυπα δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί για κατάπνιξη του λαϊκού κινήματος ή για επίβολη λύσης αντίθετης με τα λαϊκά συμφέροντα.

Εμείς δεν ζητούμε την δημιουργία «Εθνοφυλακής» με έπιλογή των άξιωματικών και των στρατιωτικών που θα την στελεχώνουν, ούτε της ένσωμάτωσής της στην Έθνική Φρουρά.

Αυτό που ζητούμε είναι την συμμετοχή ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ του λαού στο θέμα της άμυνας, με έκλογή των άξιωματούχων από τους ίδιους τους ενδιαφερομένους. Είναι ο μοναδικός τρόπος άμυνας του λαού.

ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Ο ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα μικροαστικής σύγχυσης και επιφανειακής ανάλυσης των αιτίων που συνθέτουν το Κυπριακό πρόβλημα.

Πέρα από το σωβινιστικό κλίμα, από μία άλλη σκοπιά, που αναπτύσσουν τέτοιου είδους απόψεις, μεταφέρουν την ουσία του προβλήματος στα σύμβολα.

Τα προβλήματα δεν λύνονται με την μηχανιστική αντικατάσταση συνειδήσεων που έχουν αναπτυχθεί μέσα στην μακρόχρονη πορεία της ιστορίας, ούτε με την αντικατάσταση ενός άστικου συμβόλου με κάποιο άλλο άστικό σύμβολο όπως είναι π.χ. η σημαία.

Γι' αυτό το λόγο τάσεις να υπερφαλαγγιστεί ή εθνική καταγωγή και προσπάθειες επίβολης μιας καθαρής τεχνικής εθνικής ταυτότητας, είναι ξεκάθαρο γνώρισμα μικροαστικής σκέψης, αδύνατης να συλλάβει ότι το κυριαρχικό στοιχείο στην σύγκρουση με τον ιμπεριαλισμό, είναι η ταξική ταυτότητα, και όχι η εθνική καταγωγή.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Την περασμένη βδομάδα στο Πακιστάν, για ακόμα μία φορά, ο στρατός επενέβη σε μια χαώδη πολιτική κατάσταση θέτοντας τη χώρα κάτω από στρατιωτική διοίκηση. Το Πακιστάν υπέστη δεκατρία χρόνια στρατιωτικής δικτατορίας, από το 1948 όταν πήρε την ανεξαρτησία του από τους Άγγλους. Και όλες οι ενδείξεις δεικνύουν πως οι στρατιωτικοί θα μείνουν στην έξουσία πολύ πέραν του Οκτώβρη που όρισαν οι ίδιοι για κοινοβουλευτικές εκλογές.

Το πραξικόπημα έγινε από τον αρχηγό του στρατού και με την υποστήριξη των αρχηγών των άλλων ενόπλων δυνάμεων. Ο «ένθιμωμένος» δυτικός τύπος υποστηρίζει πως οι αρχηγοί των ενόπλων δυνάμεων αναγκάστηκαν να επεμβούν στην πολιτική κατάσταση της χώρας για την διάσωση της ενότητας του στρατού. Ο πρώην πρωθυπουργός Μπούτο, για αρκετό καιρό, μέχρι το πραξικόπημα χρησιμοποίησε το στρατό για να καταπνίξει την αντιπολίτευση και για να κρατηθεί στην έξουσία. Αυτό, όμως έφερε διχόνοια μέσα στο στρατό, επίσης στα μεσαία στρώματα άξιωματικών, αρκετοί από τους οποίους υποστήριξαν τις ισχυρές θρησκευτικές ομάδες που αποτέλεσαν την αντιπολίτευση. Η ενότητα του στρατού, όμως, δεν είναι ο μόνος οπτός κυριώτερος λόγος γιατί οι στρατηγοί έκαναν το πραξικόπημα.

Σε χώρες όπως το Πακιστάν ή στρατιωτική δικτατορία υπάρχει, συνεχώς έτοιμη να παύσει το ρόλο του κλιμακωτού θανάτου το άστικό κοινοβουλευτικό κράτος κινδυνεύει. Όταν κινδυνεύει να χαθεί τελείως ή όταν κινδυνεύει να παύσει να υποστηρίζει ικανοποιητικά τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας του τόπου. Στο Πακιστάν ο στρατός επενέβη ακριβώς για αυτούς τους λόγους — για να αποφευχθούν δυσμενείς, για την άρχουσα τάξη, επιπτώσεις πάνω στη οικονομία και για να βάλει τέλος στην ανάπτυξη δυνάμεων που απειλούσαν δολιχίτηρο το πολιτικο-κοινωνικό σύστημα. Η μακρόχρονη σύγκρουση μεταξύ του κόμματος του Μπούτο και των παρατάξεων της αντιπολίτευσης δεν έμεινε ανεκμετάλλευτη από τις εργατικές και αγροτικές οργανώσεις που με την ευκαιρία αυτή άρχισαν να οργανώνονται γύρω από τα δικά τους αίτήματα. Ο στρατός θέλησε να επεμβεί στη διαμάχη μεταξύ των διαφόρων συμφερόντων της άστικής τάξης που οδηγούσε σε ένδυνάμιση των λαϊκών δυνάμεων.

Δηλαδή το πραξικόπημα το βλέπουμε σε μία προσπάθεια, μέρος της οικονομικής ολιγαρχίας να προστατέψει το οικονομικό και ταξικό σύστημα του Πακιστάν. Οι ίδιοι οι στρατηγοί που έπραξαν το πραξικόπημα, ως επί το πλείστον γαιοκτήμονες από την δυνατή Βενγκάλη, είναι ένα αναπόσπαστο μέρος της άρχουσας τάξης.

Πόσο καιρό θα διαρκέσει η στρατιωτική δικτατορία θα έ-

ξαρτηθεί από πόσο ικανοποιητικά θα υποστηρίξει τα συμφέροντα ενός μεγάλου μέρους της άρχουσας τάξης, και από τις ίδιες τις λαϊκές δυνάμεις. Κάτω από τη δικτατορία οι δυνάμεις αυτές δεν θα παύσουν να δυναμώνουν, με σκοπό την ανατροπή ολοκλήρου του συστήματος.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Πληροφορίες από τα κατεχόμενα αναφέρουν ότι τις τελευταίες μέρες έγιναν πλατειές κινητοποιήσεις Τουρκοκυπρίων εργατών ενάντια στην καταπίεση της Τουρκοκυπριακής οικονομικής ολιγαρχίας. Οι εργάτες του συγκροτήματος «Ιντούστριαλ Χόλτινγκ» άπεργούν και κινητοποιούνται με πορείες και άπεργίες πείνας ζητώντας παράλληλα να αναγνωριστεί ή συντεχνία τους ΝΤΕΒ — ΙΣ.

Τρία χρόνια μετά τον διαχωρισμό των Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, διαχωρισμό τον οποίο ο δυτικός άστικός τύπος πρόβαλλε σαν άπαραχή άσφάλειας των Τουρκοκυπρίων, οι άπεργιακοί άγώνες της Τουρκοκυπριακής εργατικής τάξης

μυή τους κατάσταση. Τους άγώνες αυτούς της Τουρκοκυπριακής εργατικής τάξης πρέπει να τους δοίμε με πολλή προσοχή, προπάντων αν πιστεύουμε στον κοινόν άγώνα των Τουρκοκυπρίων και Έλληνοκυπρίων εργατών και δεν τον

άποδείχνουν πέρα για πέρα πως οι Τούρκοι εργάτες της Κύπρου άρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι ξεγελάστηκαν από τις υποσχίσεις και τα μεγάλα λόγια της γτάσιας οικονομικής ολιγαρχίας και ότι είναι και αυτοί θύματα του άμερσιανικού ιμπεριαλισμού και του τουρκικού σοβινισμού. Αν λάβουμε υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες που άκυρατούν στα κατεχόμενα — στρατοκρατία, φασισμός — μπορούμε να αντιληφτούμε πως οι ταξικοί άγώνες των Τουρκοκυπρίων εργατών κρύβουν μέσα τους ένα πύλο πλεονάζοντων: την αντίθεσή τους προς την σοβινιστική, διχοτομική πολιτική

θεωρούμε σαν ένα μέσο δημογυαγίας.

Ο κοινός άγώνας προϋποθέτει κοινούς στόχους. Και τέτοιους, μόνο ή εργατική τάξη των Τουρκοκυπρίων και Έλληνοκυπρίων μπορεί να έχει.

Η αντίθεση ανάμεσα στις δύο κοινότητες, την οποία δημιούργησε η τούρκικη και η άρχουσα τάξη που εδημιούργησε την σημερινή τραγική οικονομική κατάσταση ή ιμπεριαλισμός και άρχως και την επέχτειναν ο τουρκικός και ελληνικός σοβινισμός δεν μπορεί να ξεπεραστεί από τις άρχουσες άστικές τά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
την ότην σελίδα

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

Τό Πρόγραμμα
Της Πρώτης Διεθνούς

ΜΕΡΟΣ Β'

Γιά πολλούς ιστορικούς του εργατικού κινήματος θεωρείται θαύμα το πώς όλες αυτές οι συγκρουόμενες και ανταγωνιζόμενες ιδεολογίες κατάφεραν να δεχτούν τό πρόγραμμα που παρουσιάστηκε στην εισηγητική ομιλία του πρώτου συνεδρίου, και που σύνταξε ο Μάρξ. Δέν είναι όμως δύσκολο να καταλάβει κανείς τούς λόγους όταν μελετήσει τή φύση του προγράμματος αυτού και λάβει υπόψη από ποιόν γράφηκε και κάτω από ποιές συνθήκες.

Τό πρόγραμμα υποστήριζε τις αρχές του Αγγλικού συνδικαλισμού, παλιές χαρτιστικές έννοιες και τήν κατάργηση τής τής δουλείας των νέγων: ακόμα τό πρόγραμμα αυτό ήταν υπέρ τής απελευθέρωσης της Πολωνίας. Δηλαδή σέ σύγκριση μέ τό Κομμουνιστικό Μανιφέστο αυτό τό πρόγραμμα είναι σοσιαλ-δημοκρατικό στην αντίληψη του. Τό Μανιφέστο ασχολείται μέ τήν άνοδο του καπιταλισμού, τήν ιστορία ταξικών συγκρούσεων και τις αρχές και τή μέθοδο του κομμουνισμού. Τό πρόγραμμα πού σύνταξε ο Μάρξ περιέγραφε απλά τήν τότε οικονομική κατάσταση στην Αγγλία. Κατάγγελλε πώς η μεγάλη μάζα των εργατών δέν συμμετείχε στην άνοδο του επιπέδου ζωής που είχε φέρει η τεχνολογική πρόοδος και ή βιομηχανική άνοδος από τό 1848. Επίσης επικύρωσε πώς ο συνδικαλισμός ήταν τό όργανο γιά τήν απελευθέρωση των εργατών και πώς οι διάφορες εργατικές νομοθεσίες και ή άνοδος του συνδικαλιστικού κινήματος αποτελούσαν μία νίκη της πολιτικής οικονομίας της εργατικής δύναμης έναντι τής πολιτικής οικονομίας της περιουσίας.

Τό μήνυμα όμως και τό συμπέρασμα που προσπάθησε να

προωθήσει ο Μάρξ από όλα αυτά ήταν τό εξής: πώς τά μεγάλα πειράματα δηλαδή οι πολιτικές, κοινωνικές και ιστορικές εξελίξεις) από τό 1848 μέχρι τότε είχαν αποδείξει πώς η παραγωγή σέ μεγάλη κλίμακα και μέ όλα τά τεχνολογικά μέσα ΘΑ ΜΠΟΡΟΥ ΣΕ να συνεχίσει χωρίς να υπάρχουν εργοδότες και εργοδοτούμενοι. Εδώ βέβαια διαφωνούσε ριζικά μέ τούς θετικιστές και μέ πολλούς άλλους, αλλά ο τρόπος πού παρουσιάστηκε αυτή η ιδέα δέν απέκλεισε τό πρόγραμμα από τό να γίνει αποδεκτό από τό συνέδριο.

Γιά τό θέμα τής κατάληψης της πολιτικής εξουσίας τό πρόγραμμα μάλλον υποστήριζε δημοκρατικές διαδικασίες. Αναφέρθηκε στα υπάρχοντα κοινοβουλευτικά συστήματα πού δέν αντιπροσώπευαν τό λαό, καταλήγοντας πώς μεγάλο καθήκον της εργατικής τάξης είναι η κατάληψη τής πολιτικής εξουσίας. Αυτό και τά τόν Μάρξ ήδη τό είχε συλλάβει ή εργατική τάξη και αποδεκνύταν μέ τήν πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης πού γινόταν στην Αγγλία, Γερμανία, Γαλλία και Ιταλία.

Αυτές ήταν οι προοπτικές πού έβασε ο Μάρξ στο πρώτο συνέδριο τής Πρώτης Διεθνούς. Τό πρόγραμμα επικυρώθηκε τό 1866 και έγινε αποδεκτό στο τέταρτο συνέδριο τό 1869. Απλήρητη είχε, ειδικά μέσα στους Αγγλους συνδικαλιστές και πρώην οπαδούς του Όουεν οι οποίοι άρχισαν μία στενή συνεργασία μέ τόν Μάρξ. Η συνεργασία αυτή όμως δέν διάρρηξε και βασίστηκε μάλλον πάνω σέ δευτερεύοντα θέματα. Οι Αγγλοι συνδικαλιστές και ιδρυτές τής Πρώτης Διεθνούς ήταν στην ουσία σοσιαδημοκράτες, άν και τότε ονομάζονταν κομμουνιστές. Υποστήριζαν τόν Μαρξ και τό πρό-

γράμμα του αλλά όχι τά συμπεράσματά του. Τό 1872 όταν διασπάστηκε η Πρώτη Διεθνής τράβηξαν μέ τό φιλελεύθερο κόμμα του Γλάδστον.

Η Διάσπαση τής Πρώτης Διεθνούς

Ποιές τώρα ήταν οι συνθήκες γύρω από τήν διάσπαση τής Πρώτης Διεθνούς; Ουσιαστικά έχουν να κάνουν μέ τήν διαμάχη μεταξύ μαρξισμού και αναρχισμού.

Στό συνέδριο τής Χάγης τό 1872, ένα χρόνο μετά από τήν Κομμούνια του Παρισιού, και τήν τρομερή αυτή εμπειρία, βλέπουμε και μία ολοκάθαρη διαχώριση του μαρξισμού από όλες τις άλλες τάσεις.

Τά έγγραφα του συνεδρίου τής Χάγης δείχνουν πώς ή κύρια διαφωνία του Μάρξ και των άλλων μέ τόν Μπακούιν υπήρξε τό θέμα τής ανάγκης γιά τήν εργατική τάξη να καταλάβει τήν πολιτική εξουσία. Ο Κάρλος Λουκ, πού είχε λάβει μέρος στην Κομμούνια του Παρισιού πήγε ένα βήμα πέρα υποστηρίζοντας τήν ανάγκη γιά οργανωτικά και ιδεολογικά ένια, ανεξάρτητα προλεταριακά κόμματα σέ κάθε χώρα. Ο ίδιος εξέφρασε τήν άποψη πώς ή άπιστοχία τής Κομμούνιας όφειλόταν σ' άκριδώς αυτή τήν έλλειψη. Οι αναρχικοί διαφωνούσαν ριζικά. Η έννοια τής εξουσίας όπως τήν παρουσίαζαν οι αντίπαλοί τους ήταν άηδής σ' αυτούς.

Έκτός από αυτές τις βασικές ιδεολογικές διαφωνίες μεταξύ των αναρχικών και των άλλων του συνεδρίου γύρω από τό συγκεκριμένο θέμα τής Παρισινής Κομμούνιας, βγήκαν στη φάρα και πολλά άλλα θέματα πού άφορούσαν τήν δράση των αναρχικών μέσα στην Π.Δ. και έξω. Τό Γενικό Συμβούλιο είχε άνα-

θέσει σέ μία επιτροπή τήν διερεύνηση των δραστηριοτήτων και οργανώσεων του Μπακούιν. Η έκθεση τής επιτροπής αυτής πού παρουσιάστηκε στο συνέδριο ήταν μία σφοδρή καταγγελία έναντι των άναρχικών και τόν τρόπο πού δρούσαν στο διεθνές εργατικό κίνημα. Υπήρχαν και προσωπικές κατηγορίες έναντι του Μπακούιν γιά κλοπή χρημάτων και προδοσία των άρχων τής Πρώτης Διεθνούς. Ο Μπακούιν διώχθηκε παίρνοντας μαζί του πολλά από τά μέλη τής Π.Δ. από τήν Ιταλία και Ισπανία. Γιά να καταχειρώσει τή νίκη του ο Μάρξ εισηγήθηκε τήν μεταφορά του Γενικού Συμβουλίου τό 1872 στη Νέα Υόρκη, όπου και μεταφέρθηκε. Ο Μάρξ δέν περίμενε από τήν Π.Δ. να επιβιώσει και διαλύθηκε στην Φιλαδέλφεια τό 1876: Ο σκοπός του ήταν να είναι τό κέντρο τής Π.Δ. μακριά από τήν Ευρώπη και τήν επιρροή των άναρχικών τούς όποιους δέν ήθελε να τήν καταλάβουν, πριν διαλυθεί τελείως. Αυτό τό πέτυχε. Οι αναρχικοί ανέπτυξαν τό κίνημά τους στην Ισπανία και Ιταλία όπου ο αναρχισμός πήρε μαζική μορφή και ή Π.Δ. πέθανε ένα ήσυχο θάνατο.

Η Π.Δ. ήταν τό πεδίο μάχης μεταξύ Μαρξισμού και Αναρχισμού και αυτή ή διαμάχη ξεκαθάρισε τις δύο θέσεις μέ τό αποτέλεσμα να παύσει ο αναρχισμός να είναι ένα από τά κέντρα στην εξέλιξη τής σοσιαλιστικής σκέψης και στην εξέλιξη του εργατικού κινήματος, στην Δυτική Ευρώπη. Δέν υπήρξε όμως στην Π.Δ. διαμάχη μεταξύ μαρξισμού και σοσιαλ-δημοκρατισμού. Στην Π.Δ. αυτά τά δύο άπλώς συναντήθηκαν χωρίς να συγκρουθούν (όπως στην εισηγητική ομιλία του πρώτου συνεδρίου π.χ.). Αυτή ή συμβίωση όμως, λίγο πολύ πριν τήν διάλυση τής Π.Δ. είδη άρχισε να καταρρέει και ή διαμάχη μεταξύ των δύο στα έπόμενα χρόνια, και μέχρι σήμερα έχει τεράστια σημασία στην εξέλιξη τής σοσιαλιστικής σκέψης και του εργατικού κινήματος.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟ-ΚΥΠΡΙΟΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

σεις των Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Έστω κι αν ο λαός στο σύνολό του αισθάνεται ένωμένος έναντι τον ιμπεριαλισμό και τήν τουρκική κατοχή. Η σύνδεση των δύο άστυκών τάξεων μέ τόν ιμπεριαλισμό και ή άποξένωσή τους από τό λαϊκό αίσθημα και κίνημα, τούς επιβάρυνε τόν ρόλο του συματοθεάστη του λαϊκού κινήματος, παρά του πρωτοπόρου καθοδηγητή. Ανάμνη κι αν ένα κομμάτι τής άστυκής τάξης τρέφεται από πατριωτικά συνθήματα, τού είναι άδύνατο μέσαστην τόσο περιελεγμένη από τον ιμπεριαλισμό κατάσταση, με τις αντίθετες πού δημιουργήσαν ανάμεσα σεις δύο κοινότητες, να βρει τό δρόμο του σωστού αγώνα.

Μόνο ή εργατική τάξη των Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, μπορεί να διεξάγει τόν σωστόν αγώνα γιατί έχει κοινούς στόχους σεις δύο κοινότητες. Μόνο όταν ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας συνδεθεί μέ τόν κοινωνικό μπορεί να διεξαχθεί με επιτυχία ένας κοινός αγώνας.

Οι τελευταίες εργατικές κινητοποιήσεις των Τουρκοκυπρίων εργατών είναι ένα βήμα προς αυτό τόν αγώνα.

Οι προσωπικές σήμερα δέν φαίνονται τόσο σπουδαίες. Κυρίως γιατί δέν έγινε καμιά σοβαρή προσπάθεια γιά προγραμματισμό και συντονισμό αυτού του αγώνα. (Ο συντονισμός είναι απαραίτητος καθότι ή κυριακή εργατική τάξη βρίσκεται ντεφάκτο χωρισμένη).

Οι Τουρκοκύπριοι εργάτες, ακόμα από συνθήκες καταπίεσης και τρομοκρατίας, είναι δύσκολο να αναλάβουν φανερά πρωταθουλία γιά ένα τέτοιο συντονισμό. Είναι αναγκασμένοι να περιορίζονται σέ καθαρά συνδικαλιστικά αίτήματα ευεργετώντας έμμεσα τήν αντίθεσή τους προς τήν πολιτική κατάσταση στα κατεμάχιστα. Η Έλληνοκυπριακή εργατική τάξη σαν πια μαζικό και ελεύθερο κίνημα έχει πια πολλές δυνατότητες. Η άποδοχή όμως τής διζωνικής από τήν ήγεσία ενός μεγάλου κομμουνιστικού Έλληνοκυπριακής εργατικής τάξης (πού σημαίνει άποδοχή του διαχωρισμού του κυπριακού λαού σέ Έλληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους και εγκατάλειψη του Τουρκοκυπριακού λαού στα χέρια τής Τουρκοκυπριακής κεφαλαιοκρατίας) και οι συμφωνίες μέ τό κεφάλαιο πού σέσχησαν από τήν Έλληνοκυπριακή εργατική τάξη βασικά της δικαιώματα κάθε άλλο παρά συμβάλλουν στην εδραίωση του κοινού αγώνα.

Έτσι οι κινητοποιήσεις των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων, κινητοποιήσεις ενός κομμουνιστικού Έλληνοκυπριακής εργατικής τάξης, κινδυνεύουν να μείνουν άνολοκληρωτες ή να πάρον μέ τό πέραςμα του χρόνου μόνον άλλην τροπή, αν δέν υπάρξει ή κατάλληλη ανταπόκριση και συντονισμός από τήν Έλληνοκυπριακή εργατική τάξη.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

«Πιστεύω ότι ή επίσκεψις αυτή υπήρξε χρήσιμος από πάσης άπόψεως, κυρίως διότι μου έδόθη ή εύκαιρία να εκθέσω τας άπόψεις μας επί του Κυπριακού Ζητήματος και τήν σημερινήν θέσιν του ε ι ς π ο λ υ μ ε γ ά λ ο ν ά ρ ι θ μ ό ν π ρ ο σ ω π ι κ ο τ ή τ ω ν, αι όποιαί ένδιαφέρονται δια τό Κυπριακόν πρόβλημα» (υπογράμμιση δική μου). Η δήλωση έγινε από τόν κ. Σπύρο Κυπριανού ύστερα από τήν άφιξη από τις ΗΠΑ, όπου όπως έξηγει είδε και μίλησε σέ πολλές προσωπικότητες.

Από τότε πού θυμάμαι τό Κυπριακό πρόβλημα ήταν θέμα προσωπικότητων και έξυπνων ανθρώπων πού άνάλυσαν τή φαιά ουσία του έγκεφάλου τους γιά να τό λύσουν. Και επειδή γιά να λυθί ένα δύσκολο πρόβλημα είναι απαραίτητη ή ήσυχία — να μήν ενοχλούνται δηλαδή οι προσωπικότητες στο έργο τους — υπήρχε ή άπαιτηση να κάνει ο λαός ήσυχία.

Έτσι ή ήσυχία και ή τάξη κρατιόταν γιατί οι έπιμελητές πού διορίστηκαν έκαναν καλά τή δουλειά τους και πείσανε πράγματι τόν κόσμο να κάθεται ήσυχος. Υπήρχαν βέβαια και οι εποχές πού ή άνησυχία του κόσμου ήταν διάχυτη, όταν γιά παράδειγμα χτυπούσε

ή χούντα, αλλά μπορούμε γενικά να πούμε ότι οι έπιμελητές τής ήσυχίας έκαναν καλά τή δουλειά τους.

Γιά μεγάλα χρονικά διαστήματα οι προσωπικότητες έδω στην Κύπρο άφέθηκαν άπερίσπαστες γιά να λύσουν τό Κυπριακό συνεννοούμενες μάλιστα μέ άλλες προσωπικότητες στο έξωτερικό. Η άγαπημένη τους μέθοδος ήταν τά παρασκήνια, προφανώς γιά να μήν παρενοχλούνται στο έργο τους γιά λόγους δημόσιου συμφέροντος.

Τελευταία μας κάναν να πιστέψουμε στην προσωπικότητα του Κάρτερ πού έστειλε τόν Κλίφορντ προσωπικότητα μέ μεγάλο κύρος. Ύστερα, παρά λίγο να είχαμε και τήν προσωπικότητα του Έτζεβιτ αλλά δυστυχώς σκόνταψε στην άπόλυτη πλειοψηφία. Έτσι μια εύκαιρία χάθηκε...

Βέβαια δέν πειράζει. Σύντομα κάτι άλλο θα φανεί να μιστε σίγουροι... Όσο γιά τις μάζες και έδω και στο έξωτερικό, δέν θα πρέπει να μπλεχτούν στο παιχνίδι μέ κανένα τρόπο.

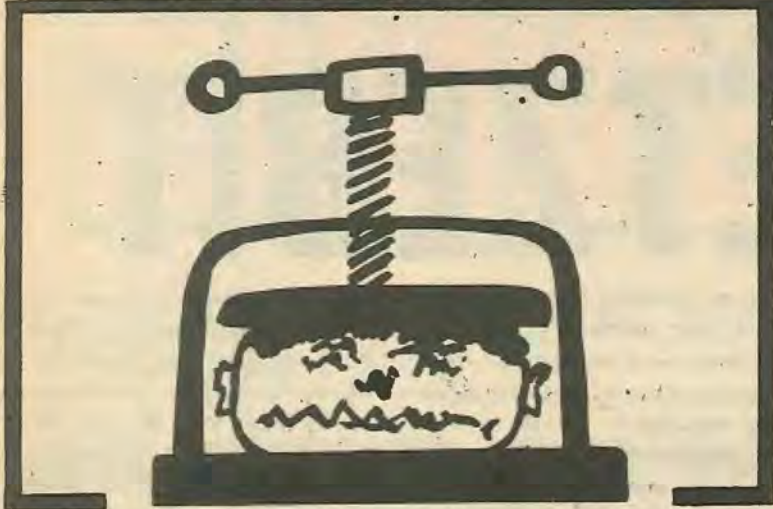
Τούτο οι προσωπικότητες τό θεωρούν επικίνδυνο.

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1ο ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Ν. Δ. ΛΟΪΖΟΥ

Τό οργανωτικό πρόγραμμα

Στην προηγούμενη έκδοση, αναφερθήκαμε στα κυριότερα σημεία της ιδρυτικής διακήρυξης της Δ.Ν.Δ.Λ.

Στην οργανωτική απόφαση του Πρώτου Παγκυπρίου Συνεδρίου τονίζεται:

ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΣΧΗΜΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ.

Αυτό σημαίνει ότι η Δ.Ν.Δ.Λ. σαν οργάνωση βασικά με τωπική με σφαιρακλιτικό χαρακτήρα δίνει μεγάλη σημασία στην αυτοοργάνωση και την πρωτοβουλία των κλαδικών οργάνων πάνω σε ζητήματα που αφορούν τα μαθητικά προβλήματα κάθε σχολείου και κάθε επαρχίας ξεχωριστά, φυσικά μέσα στα πλαίσια των γενικότερων αρχών, προοπτικών και οργανωτικών στόχων της Δ.Ν.Δ.Λ. που εγκρίνονται από τα συνέδρια.

Το κάθε κλαδικό όργανο κα-

ταρτίζει το δικό του οργανωτικό πρόγραμμα και πλάνο στο

επίπεδο της λειτουργίας του και φροντίζει, ώστε να εδωγραφηθεί στον κλάδο που εγκρίνει το Α' Παγκύπριο Συνέδριο.

Κεντρική επιτροπή της οργάνωσης έχει την εδωθή του γενικού συντονισμού της δουλειάς, της οργανωτικής ανάπτυξης και της ομαλής λειτουργίας όλων των κλαδικών οργάνων.

Όπως τονίσαμε και στην αρχή της εισήγησης μας η οργάνωση έχει την εδωθή του γενικού συντονισμού της δουλειάς, της οργανωτικής ανάπτυξης και της ομαλής λειτουργίας όλων των κλαδικών οργάνων.

ρακτηρα της οργάνωσης προτινουμε το παρακάτω οργανωτικό πρόγραμμα μέχρι το επόμενο Παγκύπριο Συνέδριο.

α) Να γίνουν οργανωτικά σεμινάρια για την μελέτη και την καλύτερη κατανόηση των οργανωτικών αρχών και του καταστατικού της οργάνωσης. Το Α' σεμινάριο μπορεί να γίνει με την έναρξη του επόμενου σχολικού χρόνου. Τα αποτελέσματα να εκδοθούν σε μικροσφες.

β) Να γίνουν συνέδρια και συνελεύσεις όλων των κλαδικών οργάνων μέχρι και του επιπέδου των Ε.Σ.Ε.

γ) Να γίνει προσπάθεια εφαρμογής του καταστατικού σε όλα τα επίπεδα. Αυτό αποτελεί εδωθή όλων των Κεντρικών και κλαδικών οργάνων.

δ) Έκδοση δελτίου της οργάνωσης είτε ενσωματωμένο στη Σοσιαλιστική Έκφραση είτε ξεχωριστά.

ε) Να οργανωθούν σεμινάρια με εδωθή της Κεντρικής Επιτροπής, για την ολοκλήρωση των αρχών και των διακη-

ρύσεων της Δ.Ν.Δ.Λ. τα δι αποτελέσματα να πάρουν τη μορφή εισηγητικών εγγράφων στο Β' Παγκύπριο Συνέδριο.

ζ) Όλα τα κλαδικά όργανα να δουλέψουν εντατικά, μεθοδικά και προγραμματισμένα για την αδήση των μελών της οργάνωσης μας και το ανέδρασμα του ιδεολογικού και οργανωτικού τους επιπέδου.

η) Οι Ε.Σ.Ε. σε συνεργασία με τα υπόλοιπα κλαδικά όργανα να καταρτίσουν κατάλογο των σχολείων τα οποία η οργάνωση δεν έχει μέχρι τώρα καταφέρει να στήσει μηχανισμό, και να γίνει προσπάθεια ώστε να δημιουργηθούν πυρήνες της οργάνωσης και στο τελευταίο σχολείο της Κύπρου.

Με το Πρώτο Παγκύπριο Συνέδριο της, η Δ.Ν.Δ.Λ. πιστεύει πως έβαλε τις βάσεις για μια σωστή οργανωτική δομή, βασική προϋπόθεση για άγωνα αναπροσαρμογής της Παιδείας, έτσι ώστε να μετατραπεί από φυτώριο ανελεύθερων ανθρώπων σε φυτώριο ολοκληρωμένων αγωνιστών.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΤΕΧΝΕΣ

Η ΛΑΪΚΗ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ

Γύρισε από την μεγάλη περιόδεια της στην Κρήτη, η Ερασιτεχνική Λαϊκή Σκηνή της ΕΔΕΝ, όπου έδωσε παραστάσεις σε όλες τις πόλεις και μεγάλα αγροτικά κέντρα της Μεγαλονήσου με το έργο Πολιτικο-Ντοκουμέντο «ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ». Με το έργο αυτό η ομάδα της Λαϊκής Σκηνής της ΕΔΕΝ, έκαμε γνωστό στον Κρητικό λαό το πρόβλημα-μας κι αποκάλυψε από σκηνής τους προδότες και φονιάδες της Κύπρου.

«Αδέρφια μας είμαστε μαζί σας» ήταν το κρεσέντο του αποχαιρετισμού της Κρήτης ολόκληρης, που πέρασε και περνα κι αυτή από τον ίδιο δρόμο αγώνα κοινωνικής δικαιοσύνης και λαϊκής κυριαρχίας. Είχαμε μιλήσει κι άλλη φορά για αυτή την ολόφυχη, ειλικρινή αλληλεγγύη αυτού του περήφανου κομματιού του Ελληνισμού. Του Κρητικού λαού. Θάμενε όμως ένα κενό αν δεν ξαναεπαναλαμβάνουμε ορισμένα σημεία της εμπειρίας μας αυτής πρωτου προχωρήσουμε πιο κάτω. Θα θέλαμε να επαναλάβουμε πως όπου πήγε η Λαϊκή Σκηνή, σε όπια γωνία της Κρήτης κι αν έδωσε παράσταση η βασική συγκινητική

παρατήρηση ήταν πως ο Κρητικός λαός δεν συμμετείχε στην παράσταση σαν απλός θεατής, κι ούτε έδωσε το αγτίτιμο του εισηγηρίου, απο συναισθηματική ανάγκη. Είχε συλλάβει σ' όλες του τις διαστάσεις το μύνημα, τη σημασία της δουλειάς της Λαϊκής Σκηνής και της παρουσίας της στον Ελληνικό χώρο. Είχε συλλάβει το νόημα του κοινού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα των λαών που αγωνίζονται για λευτερια και κοινωνική δικαιοσύνη. Και το αποκορύφωμα, όσο απίστευτο κι αν μας φαίνεται, ήταν πως στην ομάδα αυτή της ΕΔΕΝ, προτάθηκαν για να διαμνηθούν στην Κύπρο πως ο Κρητικός λαός είναι έτοιμος για κ α θ ε ε ι δ ο υ ς θ σ ή θ ε ι α, πως ο Ελληνικός λαός είναι έτοιμος ν' αγωνιστεί στο πλευρο του Κυπριακού λαού φτάνει να χει όμως ξεκινήσει κάποιος αγώνας. Και τονίστηκε πολλές φορές: «Ξεκινάτε κι εμείς είμαστε αμέσως έτοιμοι», χωρίς αγώνα η αλληλεγγύη είναι ανύπαρκτη».

Φυσικά το σημερινό γραφτο έχει σκοπο να δάλει κάτω και τους πιο πέρα στόχους της Λαϊκής Σκηνής της ΕΔΕΝ, τη φιλοσοφία και προ-

οπτικές της: Η Ερασιτεχνική Λαϊκή Σκηνή της ΕΔΕΝ ιδρύθηκε μετα το προδοτικό πραξικόπημα και την Τούρκικη εισβολή του Ιούλη του 1974. Μέσα στις προσπάθειες για οργάνωση σωστού αγώνα για απελευθέρωση, βλέπουμε παράλληλα πως στον πολιτιστικό τομέα πρέπει ο λαός να δρει το κληθινο πνέβμα και τα δικα του όπλα. Και σαν τέτοια είναι η Τέχνη. Η Τέχνη σα μέσο πάλης, διαφώτισης, δυνατότητας να μπορεί ο λαός να κινητοποιείται και να διαφεντέθει την τύχη του. τις ρίζες του τα τραγούδια του, τα όνειρα του. Να μπορεί ο λαός να κάνει δικη του την υπόθεση της Τέχνης.

Αργότερα στήθηκε πάνω σε πιο ολοκληρωμένη βάση η όλη δουλειά και ιδρύθηκε με τα απο απόφαση του Πολιτικού Γραφείου, το Γραφείο για τα Πολιτιστικά το οποίο απο τελει τον φορέα όλων αυτών των επιδιώξεων, για μια Τέχνη που ν' ασχολείται με τα πρόβλήματα του λαού, ν' ανοίγει δρόμους προς τη λύση τους και να μπορεί να έχει αποτελεσματικό ρόλο πάνω στην ίδια την πολιτιστική εξέλιξη αυτού του λαού. Παράλληλα το Πολιτιστικό να

προσπαθεί να προσφέρει τις συλλογικές του δυνάμεις για τη ξεκούραση, ψυχαγωγία και μόρφωση, την αισθητική καλλιέργεια τόσο των συντρόφων μέσα στην οργάνωση όσο και της πλατύτερης μάζας. Ένας αγώνας σα λαός στο σύνολο του για να βρούμε την κληθινη μας ταυτότητα.

Τόσο το θέατρο, η μουσική, το τραγούδι, ο χορός κλπ. σα μέσα μαζικής επικοινωνίας, αποτελούν μέρος της γενικότερης επαναστατικής διαδικασίας (προτοές).

Επαίδη η εξουσία των αστών έχει σήμερα στα χέρια της όλα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας (ράδιο, τηλεόραση, σινεμά κλπ.) κι επειδη στην εποχή μας όλα σχεδον αυτα τα μέσα επικοινωνίας αποτελούν εργαλεία (όπλα) στα χέρια των αστών, για να χρησιμοποιουν και κατευθύνουν τις μάζες, να τις αλλοτριώνουν και υποτάσσουν, ο αγώνας που χρειάζεται για να πλησιάσουμε το λαό είναι τεράστιος. Πρέπει να κάνουμε τραγούδια, θέατρο, μουσική, για το λαό. Πρέπει οι ίδιες οι μάζες να μπουν στο χορο και στο τραγούδι με συμμετοχή μαζική. Ανοιχτες συναυλίες στο λαό με δυνατότητα μαζικής συλλογικής συμμετοχής. Δεν μπορεί να νηθει αγώνας χωρίς τη συμμετοχή των μαζών. Πρέπει να δώσουμε στο λαό πολιτικά κίνητρα μέσα απο το τραγούδι, το θέατρο, το χορο κλπ. Στο μεταξύ έπου είναι δυνατό

μπορούν να στήθουν θέατρα πυρήνες, πολιτιστικοί σύλλογοι, χορευτικά συγκροτήματα, να γίνει. Μόνο μαυτο τον τρόπο θα βοηθήσουμε το λαό να απομυθοποιήσει την Τέχνη και να καταλάβει πως κι αυτή είναι δικη του δουλειά.

Με αφο το πνέβμα και προοπτικές εδω και δυο χρόνια δουλέθει τόσο η Λαϊκή Σκηνή της ΕΔΕΝ όσο και άλλα συγκροτήματα και λαϊκες ορχήστρες της οργάνωση μας, σ' όλη την ελευθέρη Κύπρο. Ήδη στήθηκαν και λειτουργούν πολιτιστικοί ούλλογοι σε πέντε Τοπικές Οργανώσεις. Αναφέρουμε δυο πολυ αξιόλογες: Το χορευτικό συγκρότημα Κυπριακών χορών της ΕΔΕΝ Λεμεσού, και η θεατρική Ομάδα της Τ.Ο. ΕΔΕΝ Παλαιχωρίου.

Αυτή την περίοδο η Λαϊκή Σκηνή της ΕΔΕΝ δίνει παραστάσεις σ' όλα τα χωριά και πόλεις της ελεύθερης Κύπρου και συμμετέχει στις εκδηλώσεις για τις μαύρες επετείους του πραξικόπηματος και Τούρκικης εισβολής. Στο μεταξύ γίνονται οι προετοιμασίες για τη μεγάλη εξόρμηση σε μεγάλες πόλεις της Ευρώπης όπου υπάρχουν χιλιάδες Έλληνες εργατες μετανάστες, για μια σειρά απο παραστάσεις με το Χρονικό της Κυπριακής Τραγωδίας.

Η ΠΤΩΣΗ ΕΤΖΕΒΙΤ

Τελική φάση μίας πορείας προς την έξουσία ή στρατιωτικό πραξικόπημα

Η άποτυχία του Έτζιεβίτ να κρατηθεί στην έξουσία παρ' όλο γεγονός ότι δεν συγκέντρωσε απόλυτη πλειοψηφία μέσα στο Τούρκικο Κοινοβούλιο, αποτελεί ένα περίεργο φαινόμενο αν λάβει κανένας υπ' όψιν ότι παρά τις «έπιμονες προσπάθειες» που κατέβαλε, δεν κατάφερε τελικά να αποσπάσει μέσα από ένα διεφθαρμένο και χρεωκοπημένο πολιτικό-κοινωνικό κατεστημένο μια δωδεκάδα κοινοβουλευτικούς εκπρόσωπους για να στηρίξει μια δική του ισχυρή Κυβέρνηση.

Το γεγονός αυτό φαντάζει ακόμα πιο παράξενο αν λάβει κανένας υπ' όψιν ότι μέσα στην τελευταία δεκαετία η άρχουσα τάξη της Τουρκίας έχει να επιδείξει ένα ρεκόρ στον τομέα της δωροδοκίας, της εξαγοράς και της εμποδιστικής μετακίνησης βουλευτών της από το ένα αστικό κόμμα στο άλλο.

Εύλογα επομένως κανένας μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το κατά πόσον ο ίδιος ο Έτζιεβίτ ένοιωσε ικανός και ήθελε ύστερα από τις τελευταίες εκλογές στην Τουρκία να αναλάβει την έξουσία και να κυβερνήσει.

Τα νούμερα των τελευταίων τουρκικών εκλογών μαζί με τον συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων που κερδίζεται πίσω τους εύκολα μπορούν να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι ο Έτζιεβίτ υπολόγισε πως «δεν ήθε-

λείνα που θα του επιτρέψουν να εξασφαλίσει όση υποστήριξη και άνοχη του χρειάζεται από τη πλειοψηφία του τουρκικού κατεστημένου για να κυβερνήσει.

Εκεί που τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται λίγο σκοτεινά είναι πάνω στο ποιά θα είναι η αντίδραση των Αμερικανών και των Τούρκων στρατηγών σ' αυτό το παιχνίδι της μεταβίβασης της εξουσίας από μια μερίδα της αστικής τάξης σε μια άλλη.

Η υπαλλακτική λύση που προσφέρει ο Έτζιεβίτ σήμερα στην τάξη του μέσα στην Τουρκία, φαίνεται ότι αποτελεί για τους Βορειο-Αμερικανούς ένα δίλημμα που τους προβλημα-

τίζει. Φαίνεται ότι η διέξοδος που τους προσφέρεται από τον μαθητή του Κίσιγκερ δεν είναι τέτοια που να τους βοηθά εις το να καταλήξουν εύκολα σ' ένα συγκεκριμένο συμπέρασμα πάνω στο κατά πόσον ένα άνοιχτο πραξικόπημα αποτελεί την λιγότερο άδουνη γιά τα συμφέροντά της λύση.

κρατικού κόμματος μετρά τις εξελίξεις και περιμένει. Ξέρει ότι η τάξη από την οποίαν ζητά να τον χηρέσει εντολοδόχο πρωθυπουργό της, δεν έχει άλλη διέξοδο από του 'ν' αγναλιάσει το πρόγραμμα να τις μεταρρυθμίσεις που της προτείνεις προκειμένου να έκσυγχρονίσει τον αναχρονιστικό χαρακτήρα

και τις δομές της. Γι' αυτό είναι φυσικό να θεωρεί ότι ο χρόνος δουλεύει υπέρ του. Και παρ' όλο ότι δεν φαίνεται να αποκλείει την πιθανότητα ενός άνοιχτου στρατιωτικού πραξικοπήματος εντότοις γιά την ώρα φαίνεται ότι θεωρεί πως μια τέτοια εξέλιξη θα ήταν πιο πιθανή με τον ίδιο παρά με τον Ντεμρέλ στην έξουσία.

Αυτό εξηγεί τόσο την στάση άναμονής όσο και τις διασπινόμενες τάσεις των Τούρκων στρατηγών οι οποίοι τελευταία αφήνουν σημάδια που δείχνουν ότι είναι δυνατόν να μην αντιδράσουν στα σχέδια και την πορεία που δοκιμάζει να χαράξει ο Έτζιεβίτ προς την έξουσία.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες ο άρχηγός του Λαϊκού Δημο-

ναμέτρηση μεταξύ, των έκ προσώπων του συστήματος είναι άσημαντη μπροστά στην άναμέτρηση του συστήματος με τις δυνάμεις της άλλαγής.

Αυτό εξηγά και τη στάση όλων των άστικών κυβερνήσεων άπέναντι στους φασίστες. Παρ' όλος τις τρομοκρατικές τους ενέργειες, τις παρανομίες τους έξω από τα άστικά-νομικά πλαίσια, η άστική τάξη τους βλέπει τουλάχιστο σαν κακομαθημένα παιδιά. Κι' αυτό εξηγεί και τον παλληκαρισμό και ψευτορωϊσμό των φασιστών μέσα στα άστικά καθεστώτα. Ξέρουν πολύ καλά ότι μπορούν να κάνουν ότιδήποτε, να προδώσουν τη πατρίδα τους, να κάμουν πραξικόπηματα, φόνους αίματοχυσίες, να διχτομήσουν τη Κύπρο και ότι παρ' όλα αυτά ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΘΟΥΝ ΤΙΠΟΤΑ. Η άστική κυβέρνηση θα τους δώσει άφεση ήμαρτιών.

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

Δεν έγινε καθάρση γιάτι η άρχουσα τάξη, η οικονομική ολιγαρχία, ξέρει πολύ καλά πως στην άντιπαράθεσή της με την άργατική τάξη όχι μόνο χρησιμοποίησε στο παρελθόν τα φασιστικά καθάρματα γιά την έπιβολή της αλλά και στο μέλλον πρόκειται να χρησιμοποιήσει και τις ίδιες μεθόδους και ακόμα και τα ίδια άτομα γιά να έπιδώσει. Κανένας δεξίος καλοπροαίρετος πολιτικός, δεν είναι σέ θέση να κάμει πραγματική καθάρση γιάτι δεν πρόκειται άπλώς γιά μερικά άτομα αλλά γιά όλοκληρες δομές, που γιά να ξεκαθαριστούν, θα πρέπει να γίνουν άκίνδυνα γιά δράση ενάντια στις μάζες. Όμως άκριβώς μια τέτοια δράση είναι μια από τις βασικές αποστολές των όργάνων του άστικού κράτους. Όσο βίαιη και άν είναι η ά-

Αντιδιζωνική έκδήλωση της ΕΔΕΝ επί Κ. Λακατάμια

ΟΧΙ ΣΕ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

Μέσα στα πλαίσια των έκστρατειών της Σ.Ν. ΕΔΕΝ γιά διαφύτωση του κοινού όσον άφορά την διζωνική, ή Τ.Ο.Κ. Λακατάμιας άργάνωση την Παρασκευή 8.8.1977 έκδήλωση ή όποια περιλάμβανε:

- α) Όμιλία από τον Γ.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ συν. Μ. Τεμπριώτης.
- β) Άγωνιστικά τραγούδια άπό το συγχρότημα της Νίτσας Σταύρου και της Ζωής Εύσταθίου και
- γ) «ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ» που παρουσίασε ή λαϊκή σκηνή της Σ.Ν. ΕΔΕΝ. Το έργο έγραψε και έδίδαξε ή συν. Κ. Χαρχαλαμπίδης.

Η έκδήλωση παρουσίασε μεγάλη επιτυχία, όπως και όλες οι έκδηλώσεις της άργάνωσης ενάντια στην διζωνική. Αυτό ήταν μια άπόδειξη ότι ή λαός μας θέλει να πολιτικοποιηθεί, θέλει να λάμβανε μέρος στην άγώνα του.

ένδιαφέρεται γιά την γή του, μόνο που δεν του δίνουν το δικαίωμα.

Όπως άνάφερε και στην όμιλία του ή συν. Τεμπριώτης, παρά τις διακηρύξεις γιά μακροχρόνιο άγώνα και άπελευθέρωση, φτάσαμε σήμερα μέσα σέ διάστημα τριών χρόνων μετά το πραξικόπημα και την Τούρκικη έισβολή να συζητούμε και προτείνουμε λύσεις που πριν λίγο καιρό μάς φαινότουσαν έντελώς άπαράδεκτες.

Η διζωνική λύση που έπιδιώκουν οι Άμερικάνοι ήμπεριαλιστές και οι Τούρκοι έπεντατιστές τόνισε ή συν. Τεμπριώτης είναι άπαράδεκτη και στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα του άργαζόμενου λαού γιάτι:

- α) Σπάξει την ένότητα των άργαζόμενων χωρίζοντας μας σέ Έλληνες και Τούρκους.
- β) Η Κύπρος γίνεται εύκολη λεία γιά τον ήμπεριαλισμό, έπειδή θα υπάρχει συνεχής άπάθεια.

γ) Οι πρόσφυγες δεν θα μπόρουν ποτέ να γυρίσουν στα σπίτια τους.

δ) Το όιστικό έπίπεδο θα διατηρείται χαμηλό γιάτι οι κεφαλαιοκράτες τόσο στον Βορρά όσο και στον Νότο θα χρησιμοποιούν το πρόσχημα του έθνικού κινδύνου και θα διατηρούν τους μισθούς χαμηλούς.

Εμείς συνέχισε ή συν. Τεμπριώτης, θέλουμε μια Κύπρο ένιαία, ανεξάρτητη, δίχως ξένους στρατούς και βάσεις, άπαλλαγμένη από κάθε μορφή καταπίεσης και έκμετάλλευσης. Γιά να το πετύχουμε όμως αυτό χρειαζόμεθα.

- α) Έθνικοποίηση των βασικών - μονοπωλίων.
- β) Δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο.
- γ) Δημιουργία κοινού άντι-κατοχικού άντι-ήμπεριαλιστικού μετώπου Έλλήνων και Τούρκων άργαζόμενων.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΒΙΟΛΑΡΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
 Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
 Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
 Τιμή φύλλου 50 μίλς.
 Οι έπιτογές στο λογαριασμό
 4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
 Λευκωσία.
 Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή γιά συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.